

Cpt Malcolm Stewart Smith

10-D-13

Malcolm Stewart werd op 1 januari 1913 geboren in Chicago VS als de zoon van Charles en Margaret Stewart Smith; echtgenoot van Leonore Fraser Smith, uit Niagara Falls, Ontario.

Zijn beroep was advocaat en zijn religie the Christian Science.

Captain Malcolm Smith or MacSmith zoals de meesten hem noemden behoorde bij het Argyll and Sutherland Highlanders of Canada regiment. Eerst ging hij in dienst bij het Lincoln & Welland Regiment maar hij stapte over naar de Argylls met als reden eerder overzee te kunnen gaan. Hij accepteerde daarom

een lagere rang.

Hij was bijna klaar met zijn PhD geschiedenis aan the Columbia University en had een praktijk als advocaat. Captain Smith was een academicus en intellectueel, maar had het unieke vermogen om goed met mensen om te gaan, ook met minder intelligente mensen. Hij had ook het vermogen om met iedereen die hij ontmoette, een goede verstandhouding op te bouwen en het maakte hem niet uit van welke rang. Niemand, die Malcolm ooit kon vergeten omdat hij een eerlijke en humorvolle man was, maar het meest aansprekende was, zijn persoonlijkheid. Hij was erg goed belezen; hij las alles wat los en vast zat.

Hij nam dienst op 10 augustus 1940 en kwam bij het bataljon in 1944 als pelotonscommandant. Hij was veel ouder dan de gemiddelde commandant en velen dachten dat de functie te laag voor hem was. Zijn beste vriend Cpt Claude Bissell zei: "Ik zou mezelf eerder begeven onder gelijkgestelde leidinggevenden dan onder de manschappen, die vechten, maar dat geldt niet voor MacSmith". Na een paar weken pelotonscommandant te zijn geweest, kreeg Cpt. Smith de functie van officier bij de Inlichtingendienst als vervanger van de toenmalige officier, Cpt Milton Boyd, die op 10 augustus 1944 sneuvelde. Lt Col Stewart had direct behoefte aan een vervangend iemand en dacht dat Cpt Smith daarvoor de beste was. Een paar weken later werd de toenmalige adjudant Don Seldon krijgsgevangen gemaakt bij Igoville (Frankrijk). Omdat het een logische stap was van officier bij de inlichtingendienst naar adjudant kreeg Cpt Smith die functie en Cpt Bissell nam zijn plaats als officier bij de inlichtingendienst over. Cpt Smith kon men s' avonds laat nog aantreffen om zijn hoofdkwartier te installeren en hij kon van het ene op het andere moment van stemming veranderen. Malcolm's invulling van zijn functie was afwijkend; hij had de gewoonte om naar de frontlinies te gaan, voorzien van een wapen en gehelmd. Bij een gelegenheid op 14 september 1944 bracht hij in een gebied waar de Duitsers nog steeds volop met granaten schoten, het lichaam van een collega, Cpt John Lloyd Johnston, in veiligheid. Cpt Smith raakte in 1945 gewond op de zuidelijke oever van de rivier de Maas bij Heusden, het gebeurde op een van zijn tochten naar een voorwaartse positie.

Het was eind januari en Cpt Smith was er niet gerust op om in het hoofdkwartier de strijd af te wachten. Hij nam een jeep om, zo ver hij kon, te rijden om belangrijke informatie te geven aan de pelotonscommandant. Op de terugweg werd Cpt Smith aan de achterkant van zijn benen geraakt door scherven van een mortier. Gelukkig waren deze scherven niet erg groot. Hij belandde vervolgens gedurende een maand in het ziekenhuis. Na zijn ontslag uit het ziekenhuis ging hij direct weer naar zijn eenheid terug.

Een verdwaalde kogel raakte Malcolm Smith in de eindfase van de oorlog bij een poging om de Eems (D) bij Meppen over te steken. Hij was op slag dood op 8 april 1945.

Als er iets is wat je over hem kan zeggen, is dat hij een uitzonderlijk persoon was. "Mac had zichzelf meer genesteld in de harten van zijn manschappen en zorgde voor de uitstraling van het bataljon dan elk van de andere officieren" herinnert zijn beste vriend Cpt Claude Bissell, hem.

Mac's Lt Col Dave Stewart zei: "Hij was geestig, intelligent en zenuwachtig, maar hij was het beste wat wij hadden".

Hij werd tijdelijk begraven in Gross Fullen (D) bij Meppen en herbegraven op 18 maart 1946 in Holten.

Op zijn grafsteen: *From failing hands we threw The torch Be yours to hold it high*

Zijn medailles:

39-45 Star; France-Germany Star; Defence Medal ; War Medal ; CVASM & Clasp

Written by and read loud near his grave by Robyn Levie of Mississauga Ontario

Youth delegate 60th Anniversary Netherlands Pilgrimage

May 2005

